

Five minutes later there was a knock on the door and Strike, who had been on the verge of sleep, jerked upright in his chair.

“Sorry?”

His subconscious had become entangled with Charlotte again; it was a surprise to see the strange girl enter the room. She had taken off her coat to reveal a snugly, even seductively fitting cream sweater. Strike addressed her hairline.

“Yeah?”

There’s a client here for you. Shall I show him in?”

“There’s a what?”

“A client, Mr. Strike.”

He looked at her for several seconds, trying to process the information.

“Right, OK—no, give me a couple of minutes, please, Sandra, and then show him in.”

She withdrew without comment. Strike wasted barely a second on asking himself why he had called her Sandra, before leaping to his feet and setting about looking and smelling less like a man who had slept in his clothes. Diving under his desk into his kitbag, he seized a tube of toothpaste, and squeezed three inches into his open mouth; then he noticed that his tie was soaked in water from the sink, and that his shirt front was spattered with flecks of blood, so he ripped both off, buttons ping-ponging off the walls and filing cabinet, dragged a clean though heavily creased shirt out of the kitbag instead and pulled it on, thick fingers fumbling. After stuffing the kitbag out of sight behind his empty filing cabinet, he hastily re-seated himself and checked the inner corners of his eyes for debris, all the while wondering whether this so-called client was the real thing, and whether he would be prepared to pay actual money for detective services. Strike had come to realize, over the course of an eighteen-month spiral into financial ruin, that neither of these things could be taken for granted. He was still chasing two clients for full payment of their bills; a third had refused to disburse a penny, because Strike’s findings had not been to his taste, and given that he was sliding ever deeper into debt, and that a rent review of the area was threatening his tenancy of the central London office that he had been so pleased to secure, Strike was in no position to involve a lawyer. Rougher, cruder methods of debt collection had become a staple of his recent fantasies; it would have given him much pleasure to watch the smuggest of his defaulters cowering in the shadow of a baseball bat.

Öt perccel később kopogtattak az ajtón és Strike, aki már az alvás határán volt, megugrott a székében.

- Igen?

Tudatalattija megint Charlotte körül kavargott; meglepő volt látni, hogy a különös lány bejön a szobába. Levette a kabátját, ezzel felfedve az alatta lévő kényelmesen, sőt, csábosan ráillő krémszínű pulóvert. Strike a hajvonalát címezve szólt.

- Igen?

- Egy ügyfél keresi. Bevezessem?

- Egy mi van itt?

- Egy ügyfél, Mr. Strike.

Hosszú másodpercekig csak bámulta, közben próbálta feldolgozni az információt.

- Rendben, oké – ne, mégse, kérlek, adj néhány percet, Sandra, aztán vezesd be!

Megjegyzés nélkül visszavonult. Strike alig egy pillanatot szánt arra, hogy megkérdezze magától, miért nevezte Sandrának, mielőtt talpra ugrott és hozzáfogott ahhoz, hogy kevésbé nézzen ki és érződjön úgy, mint valaki, aki a ruhájában aludt. Asztala alá bukva utazótáskájából megragadott egy tubus fogkrémet és három hüvelyknyit nyitott szájába nyomott; aztán észrevette, hogy a nyakkendője a mosdókagylóban lévő vízben ázik, és hogy az inge elöl vércseppekkel volt összefröcskölve, így mindkettőt letépte, ezzel gombjait a falakról és az iratszekrényről lepattogtatva, kirángatott egy tiszta, ám erősen gyűrött inget helyette az utazótáskából, és felhúzta, vastag ujjáival ügyetlenkedve. Miután az utazózsákot az üres irattartó szekrény mögé tuszkolva eltüntette, sietve újra leült és ellenőrizte, nem maradt-e csipa a szeme sarkában, mindeközben azon gondolkodva, hogy vajon ez az úgynevezett ügyfél valódi-e, és vajon kész-e valódi pénzt fizetni a detektív-szolgáltatásért. Strike-nak realizálnia kellett a pénzügyi romlásához vezető tizenhét hónapnyi zuhanórepülés alatt, hogy ezeket a dolgokat nem tekintheti evidenciának. Még mindig üldözött két ügyfelet a számlájuk teljes rendezése miatt, egy harmadik egy pennyt sem volt hajlandó fizetni, mert Strike felfedezései nem voltak ínyére, és tekintve, hogy egyre mélyebbre süllyedt az adósságokba, és hogy a terület bérleti szempontú felülvizsgálata fenyegette a London központjában lévő irodájának bérlését, melyet olyan elégedetten biztosított, Strike nem volt olyan helyzetben, hogy ügyvédet fogadhasson. Durvább, erőszakosabb bérlet-begyűjtési módszerek legutóbbi fantáziálásainak részesei lettek; sok élvezetet nyújtott volna neki, ha láthatná legönnelégültebb adóssait egy baseballütő árnyékában lapulni. *Nyíri Anna Eszter 12.A*